

Eric geniet van een gezonde dosis werk

Ai, een teek. Voorzichtig verwijdert Eric van der Sijpt het bijtgrage beestje uit zijn been. Voor de zekerheid gaat hij even langs de huisarts. “Niets aan de hand meneer.” Een voorval om snel te vergeten dus. De teek bleek hem echter niet zomaar los te willen laten. Vier maanden later kon hij alleen nog maar op bed liggen. Diagnose: de ziekte van Lyme.

“Anderhalf jaar geleden had ik nooit gedacht dat ik hier zou zitten.” In Erics stem klinkt nog altijd lichte verwondering door. Hij herinnert zich nog goed dat hij zijn dagen in het donker doorbracht, met de gordijnen dicht. “Ik was heel moe, had last van ontstekingen en mijn gewrichten deden pijn. Een zwarte bladzijde in mijn leven.” Het was een onverwachte wending in een verhaal dat juist heel mooi leek te worden. Eric was hoofd milieu bij zijn vorige werkgever, maar vertrok om een eigen consultancybureau te beginnen. “Ik was een half jaar bezig toen ik ziek werd. Ik had ineens geen inkomsten meer, dus mijn huis moest in de verkoop. Met mijn bedrijfsruimte erbij. Ik heb een hele tijd in een caravan geleefd. Je hele leven staat op zijn kop.”

Ondertussen zaten zijn artsen gelukkig niet stil. In oktober 2016 vonden zij een recept dat Erics ziekte heel effectief onderdrukt. “Genezing is nog niet mogelijk, maar door deze combinatie van ontstekingsremmers en pijnstillers begon ik me wel weer een stuk beter te voelen,” legt Eric uit. “Daarom heb ik mijn cv achtergelaten bij de sociale dienst. Ik verwachtte niet dat ik op korte termijn ergens zou kunnen beginnen, maar drie weken later werd ik gebeld door de provincie Zeeland. Zou ik bij het cluster milieu aan de slag willen? Nou en of!”

’s Morgens tegen zessen is Eric blij dat hij zijn bed kan verlaten. Eerst laat hij zijn medicijnen rustig inwerken, waarna hij met het openbaar vervoer naar Middelburg reist. “Tegen negen uur ben ik fit. Vervolgens kan ik vijf uur werken. Halverwege de middag ga ik weer naar huis en rust ik uit. Mijn collega’s weten van mijn beperking. Als het een dag niet lukt om te komen, begrijpen ze dat.” Zijn ogen glanzen. Over zijn leven schijnt een heel nieuw licht. “Alles heeft zijn reden,” zegt Eric peinzend. “Ook die zwarte bladzijde. Ik heb geleerd om van ieder moment te genieten. Hier is iedere dag een feestje voor mij.”